

Bedelbrief (slot)

C.N.M. Renckens

De minister van VWS blijft bij zijn eerder genomen besluit om onze Vereniging geen eenmalige subsidie te verlenen ter ondersteuning van de uitgave van een tweetal boeken, die de viering van ons 125-jarig bestaan in november 2005 luister moesten gaan bijzetten.

Zoals in de eerdere brief werd vermeld (NTtdK, december 2004, p.17-18) bracht bestuurslid mr. Douma tijdens de mondelinge behandeling van het VtdK-bezwaarschrift op 3 november 2004 zeer steekhoudende argumenten naar voren tegen de door de minister geformuleerde afwijzingsgrond. Het duurde maar liefst tot 7 april 2005 voordat wij van VWS-zijde bericht ontvingen. Gezien de voortdurende onzekerheid over de uitkomst van de procedure werd intussen al door het bestuur besloten de uitgave te beperken tot slechts één boek, een plan dat voor onze kas toch nog een aanzienlijke aanslag gaat betekenen.

De VWS-commissie bezwaarschriften Awb stelde in zijn oordeel vast dat de VtdK terecht had gesteld dat de motivering van de afwijzing op onjuiste gronden had plaatsgevonden. Een verwijzing naar de Wet BIG volstaat hier niet, want deze wet verbiedt het subsidiëren van inhoudelijke publieksvoorlichting gericht op het bevorderen van kritische zin, bepaald niet. De vertegenwoordiger van VWS had dit tijdens de mondelinge behandeling ook al toegegeven. De commissie verklaarde in zijn uitspraak, dat onze bezwaren tegen de motivering gegrond waren en droeg VWS op voor de afwijzing aan andere wettelijke grond aan te geven. Een dergelijke grond vond VWS al snel en wel in artikel 3 van het Besluit Volksgezondheidssubsidies, waarin wordt gesteld dat subsidies worden verstrekt voor zover die passen in de hoofdlijnen van het beleid. En omdat die hoofdlijnen thans luiden dat 'inhoudelijke voorlichting' aan 'veldpartijen' wordt overgelaten en dat de burger van overheidswege alleen voorlichting over de wet- en regelgeving krijgt, werd onze aanvraag opnieuw afgewezen. Dat er in het verleden miljoenen naar de kwakzalversorganisaties zijn gegaan - je zou rustig van een ereschuld jegens onze Vereniging kunnen spreken - heeft nu als argument kennelijk geen waarde meer, want VWS spreekt in dit verband over een 'verouderde situatie' en het subsidiebeleid is nu eenmaal ingrijpend herzien.

De Vereniging moest zich maar getroost vinden door het feit dat ook op allerlei verzoeken van

alternatieve genezers negatief is gereageerd. Zo kreeg Granulla op 2 maart 2004 te horen dat deze organisatie geen geld meer zal krijgen om haar mede-medisch studenten voor te lichten over alternatieve geneeswijzen. Wij ontvingen ook afschriften van brieven gericht tot de Vereniging van Natuurgeneeskundig Therapeuten, de Nederlandse Werkgroep van Praktijzers in de natuurlijke geneeskunst en tot de Maatschappij ter Bevordering van de Orthomoleculaire Geneeskunde, die simultaan maar elk apart hadden aangedrongen op prolongatie van het IKAB-project. Waarschijnlijk zal dit project eind 2005 niet meer worden voortgezet en voor de inhoudelijke voorlichting zag de minister 'een taak weggelegd voor uw organisatie'. Deze correspondentie dateert van eind 2003, toen nog niet was onthuld dat de Consumentenbond de ASR-therapie (de alternatieve bordeeltherapie uit Twente) met hoge rapportcijfers had beloofd, waardoor het IKAB ernstig in diskrediet geraakte. Ook kregen wij een brief van de minister (d.d. 5 april 2004) aan de gezamenlijke alternatieve artsenclubs verenigd in de AAG ter inzage, waarin deze reageerde op hun brief over het Evaluatierapport Wet BIG, waarin aan alternatieve artsen geen speciale status werd toegekend. Men lijdt onder het feit dat men weliswaar basis-arts is, maar verder nergens is geregistreerd boven dat niveau. Men voelt zich niet vertegenwoordigd door de KNMG en kreeg nu van de minister te horen dat eventuele herregistratie zal worden geregeld door de Stuurgroep Modernisering Opleidingen en Beroepsuitoefening in de Gezondheidszorg (MOBG), ingesteld door VWS. Het is de VtdK al lang een doorn in het oog, dat alle BIG-erkende beroepen zich periodiek moeten herregistreren en daarbij aan bepaalde eisen moeten voldoen, terwijl de alternatieve artsen, die merendeels slechts basis-arts zijn, ongehinderd jarenlang kunnen dysfunctioneren onder dekking van de BIG-registratie. Benieuwd hoe deze MOBG dat vuile varkentje zal gaan wassen.

Alles bijeen behoeven wij momenteel niet echt te klagen over de frisse wind die op VWS waait, maar het levert uw penningmeester

geen cent op. Ook een subsidie-aanvraag bij het VSB-Fonds werd afgewezen: het bijdragen aan een kritische grondhouding met betrekking tot (alternatieve) geneeskunde past niet in hun Fonds. Daarom hierbij, alleen gericht aan degenen die dat nog niet bij hun contributiebe-

taling deden: steunt onze kas vrijgevig, want ook de rechtszaak waarin wij nog gewikkeld zijn vergt nogal wat van onze solvabiliteit. Postgiro 32237 t.n.v. penningmeester VtdK te Sleeuwijk o.v.v. '125 jaar VtdK'. En nu op naar de festiviteiten! ●

● Kort ●

Transcultureel gedokter

De winnaar van de Meester Kackadorisprijs 2004, de Zaltbommelse pro-alternatieve huisarts Paul van Dijk, schrijft een column voor de *Provinciale Zeeuwse Courant*. In zijn stukje van 1 februari jl. pleit hij voor het opleiden van 'transculturele' artsen.

Daarmee sluit hij aan bij wat een basisarts, prof. I. Wolffers, al eerder had verwoord: de Nederlandse samenleving bestaat binnenkort uit 15% allochtonen en derhalve uit mensen met geheel andere opvattingen over ziekte en gezondheid (ook de in ons land woonachtige Denen en Italianen meegeteld, Ivan?). Daarom kunnen wij maar beter het roer bij de artsenopleiding omgooien. In zijn column zet Van Dijk het pleidooi voor transculturele dokters kracht bij met twee voorbeelden uit eigen ervaring. Deze kunnen inderdaad onder de noemer 'creatief omgaan met ziek zijn en beter worden' worden geschaard.

Een al jaren getrouwde Marokkaanse vrouw was bij hem op het spreekuur gekomen, omdat zij tot haar verdriet en ondanks bezoek aan een gynaecoloog nog steeds geen kinderen had. Waarom zij die niet kon krijgen, zei ze er gratis bij: dat kwam door het boze oog. Het boze oog, natuurlijk, dacht dokter Van Dijk en ried zijn patiënte aan om naar een Islamitisch genezer te gaan. 'Onze' geneeskunde heeft immers zo haar beperkingen. Het resultaat van zijn verwijzing laat zich raden: na drie maanden was de vrouw in verwachting, dankzij het dragen van een amulet maar vooral dankzij het drin-

ken van water waarin met inkt geschreven koranteksten waren opgelost. Gelukkig legt Van Dijk zijn lezers wel even uit wat het boze oog is, waar het vandaan komt en wat het 'doet' en vermeldt daarbij ook dat het in de Islamitische wereld wordt gezien als de voornaamste veroorzaker van ziekten. Nou, niet alleen daar, kennelijk ook in Zaltbommel!

Zonder blikken of blozen bekend Van Dijk dat hij dit verhaal ook aan zijn zesdejaars studenten in de medicijnen- aan wie hij blijkens zijn column college geeft- heeft verteld. En met succes. Onmiddellijk had zich een studente van Turkse afkomst gemeld, die zich met name aangesproken voelde door het verhaal over het water. Haar bloedeigen vader had jarenlang de recepten van de huisarts niet naar de apotheek gebracht, maar ze thuis in water gelegd, net zolang tot de inkt geheel was opgelost. Vervolgens had hij driemaal daags een ferme slok van het water genomen en wanneer het op was, ging hij naar de dokter voor een nieuw recept. Ook dit kunnen wij met recht een vrij exotische manier van omgaan met ziekte en gezondheid noemen, daar heeft Van Dijk volkomen gelijk in. Of deze twee voorbeelden ook moeten leiden tot het vormen van transculturele artsen, waag ik te betwifelen. Mij lijkt een transcultureel EHBO-diploma met stage in de Bijlmer voldoende. ●

Sophie J.M. Josephus Jitta